

ОСНОВНІ ЕЛЕМЕНТИ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ

Свербененко А.О., гр. Б-20

Науковий керівник – ст. викл. **Н.А. Сокол**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Базис сучасної економіки утворює інфраструктура. На даному етапі розвитку надзвичайно важливим фактором структурних перетворень та забезпечення сталого розвитку є розвиток і зміцнення інформаційної інфраструктури.

Інформаційна інфраструктура являє собою комплекс видів діяльності в інформаційному секторі, що забезпечують умови розвитку і функціонування матеріального і нематеріального виробництва, а також умов ефективного вирішення важливих соціальних завдань розвитку суспільства.

Галузі, що входять в інформаційну інфраструктуру, беруть безпосередню або опосередковану участь в суспільному відтворенні, виступають умовою створення валового внутрішнього продукту.

Історично першою галуззю сучасної інформаційної інфраструктури є зв'язок. Інфраструктура зв'язку є одним з найважливіших ресурсів соціально-економічного розвитку. Доступність сучасних послуг зв'язку на всій території країни багато в чому визначає темпи економічного зростання, якість життя населення, ефективність державного управління, охорони правопорядку та забезпечення національної безпеки.

Другим елементом інформаційної інфраструктури є мережа Інтернет, де можливе виробництво, обмін, розподіл і використання інформаційних ресурсів.

Третьою галуззю сучасної інформаційної інфраструктури виступають мережі знань. Створення мережі знань вирішується за допомогою соціальної взаємодії і мобілізації інформаційних ресурсів, що знаходиться в розпорядженні власників цих ресурсів. Прикладами таких мережі знань є, перш за все, інтелектуальні організації: технопарки, технополіси, бізнес-інкубатори, інформаційно-аналітичні центри.

Створення сучасної інформаційної інфраструктури дає змогу заощадити значну частину робочого часу наукових працівників, стимулює процес наукової творчості, сприяє прискоренню впровадження результатів наукових досліджень у виробництво, зростанню продуктивності праці.

ПІДВИЩЕННЯ МОТИВАЦІЇ ТРУДОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Сидоренко О.І., гр. рЕП-41

Наукові керівники: д-р екон. наук, проф. **О.С. Іванілов**,
канд. екон. наук, доц. **О.М. Колмакова**
Харківський національний університет будівництва та архітектури

Ефективність діяльності виробництв України залежить від підвищення рівня мотивації трудової діяльності робітників. Постає необхідність, щоб свідомість окремо взятого робітника працювала на рівні самомотивації.

Для досягнення конкурентоспроможності необхідно, щоб вітчизняні підприємства розвивалися завдяки поєднанню технічного та соціального факторів, що сприятиме підвищенню продуктивності праці та забезпечить кваліфікованим кадровим персоналом підприємство. Різні методи оцінки праці сприяють налагодженню соціально-психологічного клімату в трудовому колективі.

Необхідно дати людям можливість отримувати задоволення в процесі виконання роботи, пишатися своєю працею, всебічно сприяти самовдосконаленню трудового процесу робітниками. Моральні цінності визначають напрям самомотивації, а також добровільні обмеження поведінки там, де є острах, що буде нанесено шкоду суспільству.

Один із шляхів до ефективної самомотивації – це праця в колективі, оскільки робота в групі найбільше впливає на самомотивацію. Люди за своєю природою соціальні, вони хочуть бути корисними своїм співробітникам, прагнуть визнання, поваги з боку колег та мріють про творче ставлення до своєї праці. Задача керівників – створити такі моральні цінності, взаємини та клімат у колективі, які спонукатимуть до якісних кінцевих результатів трудової діяльності та їх поліпшення.

Системи мотивації ефективної трудової діяльності на виробництвах доцільно створити на таких засадах: забезпечення усім категоріям працівників оплати відповідно до кінцевих результатів праці, з урахуванням кількості та якості виробленої продукції; визнання внеску кожного працівника в успіх підприємства шляхом застосування різних форм матеріального та морального стимулювання; надання можливості підвищення кваліфікації та навчання; використання результатів праці як основного критерію для підвищення на службі та гарантії зайнятості; формування сприятливого соціально-психологічного клімату; створення безпечних умов праці, охорони здоров'я з використанням відповідних професійних послуг.